

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola. Rambla del Mitj, num 21, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba: Puerto-Rico, 16 rals, Estranger, 18 rals.

LO PARTIT DELS «MORENOS.»

¡A Roma por todo!

LO PITJOR MAL.

UAN en Sagasta vá pujar corria de boca en boca que al últim anavam á veure unas eleccions completament lliures.

Unas eleccions sense influencia oficial, preparadas, dirigidas y executadas pèl mateix país.

Unas eleccions que havian de servir de modelo á totas las nacions civilisadas y per civilisar; Unas eleccions, en fi, sense exemple ni precedents.

—Durant la revolució de Setembre, deyan alguns desconfiats, en Sagasta vá corrompre las prácticas electorals.

—Donchs are veuréu, responian los qu' estavan plens de confiança, com ell mateix arreglará la máquina qu' ell mateix vá espatllar. Lo pecador si s' arrepeniteix, t' la seguretat de que 'l pecat se l' hi perdona y olvida. Deixéulo fer á n' en Sagasta.

Y bè, vaja, vá dir lo país: deixéulo fer.

Y ja está fent.

Las eleccions s' acostan, y ab ellas s' acostan l' escàndol, la decepció, las corrupcions acostumadas.

L' estufa del presupuesto s' ha convertit en una especie de forn, en lo qual s' hi están torrant aquells pastels que tant agradan als governs com desagradan al país, pastels anomenats *candidats oficials*.

Los candidats oficials corren desfets pèls districtes com los núvols de llagosta.

—A mí m' apoya 'l govern, diu lo qui vol guanyar á tota costa.

No n' hi ha cap que s' aventuri á dir:

—A mí m' apoya 'l país.

De l' estufa del presupuesto han sortit, y á la estufa del presupuesto volen tornar.... tal vegada per no ramollirse.

Los governadors no descansan un sol moment. Un governador al us del dia no es pas lo regulador de la ley: es una cosa més complicada.

Un governador á la moda es una fàbrica de treure diputats ministerials tots de una pessa.

Qui més diputats ministerials tréu, més bon governador es.

La manera de acreditar-se no es pas difícil.

S' agafa un poble, s' mira si está atrassat ab la Administració económica, se crida al Alcalde, se l' hi diu que aixís que las eleccions s' acabin se l' hi enviará un comissionat de apremis, se l' hi fa present que l' única manera de salvar-se consisteix en fer bondat, y entre una amenaça d' aquí y una promesa d' allà, 'l pobre alcalde se 'n torna al seu poble més sagastí que 'l mateix Sagasta, y disposat á no deixarse donar garrot de cap manera.

A veure, ¿qué farien vostés al seu cas?

En tot aixó, pèls pobles comensa á corre la véu de l' entrevista del alcalde ab lo governador.

Los més enemichs del govern se gratan lo cap.

Algun que altre alardeja de que ni 'l governador ni 'l mateix Sagasta, ni Déu que baixés l' espantan: diu que farà la seva santa voluntat, que votarà 'l candidat de oposició pesl á qui pesl y costi lo que costi, y que si l' alcalde t' més de cap que se 'ls passi, perque qui rosegas las maduras també ha de rosegas las dures.

Aquí tenen un independent.

Pero 's fa l' elecció y se 'n vá á votar; y 's fa l' escrutini y 'l vot del elector independent no surt.

—Home, diu tot fent-se creus: jo bè l' hi he tirat.

—Qué vol que l' hi diga, respon lo president, qu' es l' alcalde: tal vegada 'ls altres l' han induhit á mudar de opinió.

—¿Cóm s' enten!...

—Ja veuréu, com que 'ls altres son los més, no hi volen estar dintre de l' urna ab un contrari.

—Pero, home, aixó es un verdader miracle.

—¿Ah! ¿Que no hi créu vosté ab los miracles? Donchs llavors no es un bon cristiá. Desenganyis, Sagasta es Déu y 'l governador lo seu profeta.

Las iniquitats que 's fan no tenen fi ni compte. Y pèls uns hi ha carta blanca; mentres que pèls altres hi ha 'l perill de anarse'n á presirí.

No més se senten que las següents conversas:
—Es inútil, los hi abocarém tots.—¿Es ministerial vosté?—Sí, senyor.—Donchs tiri pèl dret y no tinga cuidado de res.—¿Ab! ¿Es de oposició? donchs vaji alerta que 'l vigilan y si poden esbravarshi!... Y aixís per aquest istil tots los candidats passen per aquesta lley del embut.

Lo mal vá generalisantse.

Vá comensar pèl cap y vá anar baixant y escampantse fins á las últimas extremitats del cos social. Los enemichs del sistema electoral riuen y 's fregan las mans de gust al veure que 'ls que 'l practican, per compte de salvarlo ab lo seu respecte y ab la seva puresa, 'l matan ab los seus abusos.

Davant de tanta corrupció ja casi no hi ha més que un remey: unas bonas fumigacions.

¡Ah! Si 'ns las deixavan fer ab los ingredients de la democracia y de la república tal vegada ho curaríam.

P. K.

BOMBOLLAS.

LEGEXIXO:

—«S' han declarat en huelga los miners de Puerto Llano.»

—«Los obrers manyans de Tarrasa s' han declarat en huelga.»

—«S' han declarat en huelga aquí...»

—«S' han declarat en huelga allá...»

Tot aixó es lo més natural del mon. Ab aquesta calor ¿qui treballa?

Lo célebre Abu-Amena diu que no vol batre's fins á últims del mes que vé.

Es á dir; també 's declara en huelga.

El Imparcial, barrejantho ab frasses hábils y confosas, persisteix en l' idea, més ó ménos explícita, de que hauríam de declarar la guerra á Fransa.

Ja veuréu, si tant empenyo hi t'è, que deixi corre 'l fer articles y sueltos fulminants, y que digui net y clar:

—*El Imparcial* declara la guerra á Fransa.

Seria 'l tercer cas d' aquesta especie.

En Contreras vá declarar-la un dia á Alemania, y en Cárlos seté als Estats Units.

Ja véu que no seria un mal triunvirato.

A Fransa 's vá sentir l' altre dia un temblor de terra.

Precisament en aquell moment entrava en la república vehina lo propietari del *Imparcial*.

Es de suposar que 'l temblor vá ser efecte del primer cop de peu del Sr. Gasset y Artime.

¡Pobrets francesos! Ja cal que 's preparin.

Aixó es la introducció.

Los neos están recullint firmas per protestar contra las manifestacions hostils que han tingut lloch á Roma ab motiu de la traslació dels restos de Pio IX.

¿Que no podrian protestar, de passada, contra la conducta dels capellans de Puigcerdá, que han negat sepultura á un cadavre, per cosas que no van ni venen?

Si per cas, que hi anyadeixin la mèva firma.

En lo presupuesto de marina s' hi consignan 4 millions per construir canyoners.

¡Aixís, aixís; canyoners, canons, fusells, balas rasas!

¡Alsa, *Imparcial*, aplaudeixi!

Una xispa eléctrica vá matar al rector de Tuyó. Varias xispas han fet molts víctimas á la provincia de Guipúzcoa.

A Zamora s' han incendiat varias casas á causa de la cayguda d' algunas xispas.

En un poblet d' Aragó un' altre xispa vá matar una criatureta.

Se véu que aquest istiu t'è molta *xispa*.

Ja ho saben. D' avuy més la nostra pátria no será gran.

Al conde de Balmaseda l' hi han concedit la grandesa d' Espanya.

L' Espanya s' ha quedat petita com un grá d' anís.

Lo bisbe de Jaca, ab motiu de certas qüestions

que hi ha hagut á Panticosa, ha prohibit dir missa als capellans que no vesteixin d' un modo decent.

¿Tal vegada haurá sapigut que alguns vestien d' un modo indecent?

En l' edicte que dit bisbe ha publicat, diu que en tots los llocs y ocasions lo capellá ha de dur sotana.

¿Hasta quan se 'n van á la montanya, trabuch en má?

Los legitimistas francesos volen interpelar al govern sobre la expulsió de don Cárlos.

Mal fet. Aixó no 'ls toca á n' ells.

Las reclamacions las han de fer aquelles *senyoras húngaras*, que son las que 'n surten perjudicadas.

Los conservadors liberals de Barcelona han realisat un acte.

De lo qual se desprén qu' están fent una comedia.

D' aquí endavant no 's dirán conservadors liberals, sino conservadors á secas.

Lo qu' es nosaltres aixó ja ho sabíam; pero de tots modos, m' agradan per la franquesa.

Ara sí que 'ls catalans estarém en gran. S' han acabat las penas, s' han acabat los mal-de-caps.

Lo papa ha declarat á la Verje de Montserrat patrona de Catalunya.

Lo nostre bisbe ab tal motiu no hi véu de cap ull, y ha publicat una alocució de lo més furibundo y volcánich que demanarse puga.

Res; efectes de la calor.

En ella, entre otras cosas, diu que la Verje de Montserrat es una mina riquíssima pe 'ls catalans.

Me sembla que s' ha equivocat una miqueta.

Lo qu' es una mina riquíssima, pero no pe 'ls catalans, es aquella reixa de la plassetta del monestir, hont los monjos hi venen medalletas y rosaris.

FANTÁSTICH.

À LA DELICIOSA.

Mirínse'ls: crenbats de brassos, subant y arrambats á un pal, acaban de regoneixe's dos tristos antics companys.

—¿Vosté per 'quí senyor Tófo?

—¿Vosté per 'quí senyor B'ay?

—¿Qué vo ferhi? Quant es l' hora, no poch passar sense bany.

—Y donchs ¿qué no se 'n vá á Ribas?

—Jo, no ¿y vosté?—¡Cá! ¡qu' es cas!

No estich per aque-los gastos.

—Per lo mateix jo no hi vaig.

—¿Se 'n recorda de la gresca que feyam los altres anys,

quan al dematí ns trobavam

y anavam junts á esmorzar

sota aquelles salzaredas...?

—¡Home! ¡Tingui més pietat!

No 'm rebifi en la memoria

los recorts, mitj esborrats,

d' aquell di's tant fe issus...

—¡Ja te rabó, senyor B'ay!

Quan un devegadas pensa

en aquells tems ja pasats,

aquells estius admirables,

aquells arbres, aque 'ls camps,

aquelles fonts...—¡Aquells... raves!

L' hi torno á dir y á pregar

que no 'm par i de las cosas

que pertanyen ja al passat.

—¡Ay, es cert! Tots aquets cambis

que hi ha hagut ara en mitj any,

m' han fet perdre la xaveta.

¡Tant bè que haguéram estat

allá dalt... y have'ns de veure

aquí, en mitj d' aquest sorral,

adornats ab tapa-rabos

que qui sab qui 'ls ha portat,

exposats á que algun plaga

fent cabussos y nadant

nos p'anti 'ls peus á la cara

y ns fassi fe un dalt á-baix.

—¿Qué vol ferhi? La esperansa

es lo que 'ns ha d' animar...

Com que las cosas d' Espanya

cambian tant, ¿qui ns dirá

si l' any que vé aquestes penas

ja se 'ns haurán acabat?

—Sí... las penas... ó nosaltres...

—Miri, pe'l cas es igual.
 D' a tra part crech que ja es hora
 de tirá 'ns de cap al mar
 —¿Qué neda vosté?—Ni gota.
 ¿Y vosté?—May ho he probat.
 —Eadavant, d'onchs, pit al aygua
 y será lo que será.
 —¿Ja está á punt?—Jo, sí.—Donchs; alsa;
 bona embrandida... y de cap.
 —¿Senyemnos?—No es ma'ia idea
 jo no hi havia atinat.
 —Vaja ¿estém?—Sí.—Donchs, al aygua.
 —¿Ara... un... dos... tres!—¡Catap'afi!

Ja son dins: las onas blavas
 los besan escumejant,
 mentres qu' eils, que tant temían
 que no sabrian nadar,
 suran com si fossen pallas....
 ¡Es clar! ¿Cóm s' han d' enfonzar,
 si junts pesan mitja lliura?
 ¿Cóm poden anar per baix
 dos homes que fá sis mesos,
 sis mesos qu' están cessants?

C. GUMÁ.

BUIGCERDÁ es com sab tothom una
 de las poblacions més liberals de
 Catalunya. Vá fer cara á n' en Sa-
 valls més de una vegada, y en Sa-
 valls vá haverse'n d' entornar ab
 la qua entre las camas.
 En cambi Puigcerdá té un rector
 invencible.

Dias endarrera vá morir lo Sr. Juncosa casi re-
 pentinament: en lo moment del tropell ván corre
 porque 'l rector l' hi administrés la Extrema-
 Unció.

Lo rector no vá voler anarhi pretestant que 'l
 Sr. Juncosa estava en pecat mortal, ab motiu de
 tenir una dona á casa.

Vamos á veure, ¿quants capellans hi ha que s'
 están de tenir majordona?

¿Y per quin motiu als que 'n tenen no se 'ls
 nega l' Extrema-Unció y la terra sagrada?

L' héroe del As d' oros no ha volgut ser menos
 que 'ls bisbes d' Espanya y també ha protestat.

Ha protestat contra l' expulsión de que ha sigut
 objecte, recordant qu' ell no es extranger á Fran-
 sa, ja que descendeix d' Enrich IV y de Lluís XIV.

Nada, nada á nosaltres que no 'ns digni res: se
 'n vá al altre mon á esplicarho á Lluís XIV y á
 Enrich IV.

Casi tots los bisbes d' Espanya han protestat
 contra 'ls desordres ocorreguts en Roma al tras-
 ladar-se 'ls ossos de Pio IX.

Dugas reflexions.

Lo traslado de Roma demostra que 'ls neos tractan-
 tante de Pio IX l' hi remouhen los ossos.

Las protestas dels bisbes espanyols indican que
 'l protestantisme progressa.

Una observació que someto al criteri dels bis-
 bes que protestan.

A Jesucrist ván martiritzarlo, ván escupirlo, ván
 ferlo objecte de befa y escarni, y no obstant, ni
 una sola vegada vá protestar.

Paciencia, mansuetut eran las qualitats del fun-
 dador de la religió cristiana.

¿Qué fan en cambi 'ls seus deixebles?

Jo crech que tot aixó es fill de l' alimentació.
 Los bons talls engreixan las sanchs, y las sanchs
 grassas s' escalfan fácilmente.
 Remey: molts refrescos y molts dejunis. Aixó
 es lo que convé.

D. Joseph María, bisbe de Barcelona, té la pa-
 raula.

L' hi adverteixo Sr. bisbe, que ja pot ferho en
 andalús, que tractantse de vosté, 'ls lectors de la
 Campana ja ho entenen:

«¡Albricias! ¡Albricias! repito; el jueves, el Se-
 cretario de la Congregacion tuvo la audiencia con
 el Padre Santo, y Este pasó por encima de las difi-
 cultades presentadas por los Cardenales y sanéo
 quanto habia de sanear, concediendo contento y
 satisfecho de que se aumente cada dia más y más
 el culto de la Virgen de Montserrat, el título á la
 misma de Patrona del principado de Cataluña; y
 concluye la carta diciendo: «¡Viva Leon XIII!»

¡Viva el Papa rey! ¡Dios sea bendito! Al fin se ha
 podido obtener lo que se deseaba. Al vuelo, pues,
 las campanas, y gloria á la Perla de Cataluña.»

¿Qué tal? ¿Qué 'ls sembla?

Lo papa passant per sobre de tot: los cardenals
 derrotats en tota la línea. ¡Gran batalla y gran
 victoria!

De morts y ferits no se 'n parla.

¡Magnífica ocasió per cridar ¡Viva 'l Papa rey!
 Advertint que aixó del Papa-rey no es pas un
 papa: sino una papa.

Dos empleats de la sucursal del Banch de Ma-
 tanzas ván robar 200,000 duros en metálich y ván
 ser detinguts en l' acte de fugir cap á Méjich á
 bordo de un vapor.

¿No es veritat que sembla impossible que ab
 cent mil duros á cada ala, aquest parell de pájaros
 no poguessen volar?

Los carlins han felicitat á D. Jaume de Borbon.

Aquest D. Jaume es lo bordegás gran del héroe
 del As d' oros.

Es un xaval que á horas d' are encare juga á
 balas.

Los carlins perden sempre que s' alsan, pero hi
 ha dugas cosas que no perdan may: la fé y la
 llana.

Y are com are esperan que aquella criatura quan
 será gran s' avindrà á jugar á balas de plom.

Tarrassa vá celebrar lo divendres dia 22 del pre-
 sent la festa de conmemoració de la entrada y de-
 rrota dels carlins en aquella liberal ciutat.

La festa vá ser cordial y entusiasta. La Campana
 vá assistirhi y dona las gracias més expressivas
 als iniciadors que varen tenir l' atenció de con-
 vidarla.

Los pobles que saben honrar las sévas glorias y
 refermar los seus juraments de amor á la llibertat,
 tenen un porvenir brillant.

LA VEU DELS CORRESPONSALS.—Paraulas textua's del ser-
 mó pronunciat lo diumenje passat pèl rector de Terrasola:
 «Quan los fiels católics trasladavan los sagrats restos de
 Pio IX desde una part de Roma á l' altra, las tumbas in-
 fernals ó sigan los republicans ván armar una revolució
 per apoderarse dels restos y fer escarni ab ells: pero aper-
 cebuts los verdaders fiels, se posaren á la defensa, lo-
 grant derrotar á las infernals turbas que 's retiraren ab
 una rabia diabólica.»

¿Saben que 'l sagrari de Terrasola deu ser molt gros?
 Perché si 'l rector los hi fá creure aixó, combregan ab ro-
 das de molí.

Nos diihen de Pa'afolls (Girona) que l' arcalde s' ha
 negat á deixar celebrar un ball en una sala decent y ben
 acondicionada, per no perdre la costum de celebrarlo al
 mitj de la plassa entre la pols y l' olor de fems, y al bata-
 rell del sol. L' arcalde de Pala'folls vol que 'ls seus admi-
 nistrats sigan forts. Y bè que ho necessitan. Per sopor-
 tarlo á n' eil.

UN ALTRE PARTIT.

No sè si será vritat
 tot lo que avuy hi sentit;
 pero, segons m' han contat,
 dins d' un mes, si está acabat,
 surtirá un altre partit.

Los elements que conté
 no 's diihen ni en mo't ni en poch:
 de cap de colla no 'n té,
 lo que pensan fer no ho sè
 y el s... segurament tampoch.

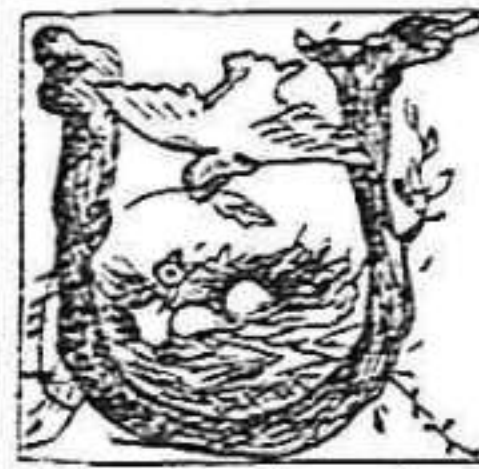
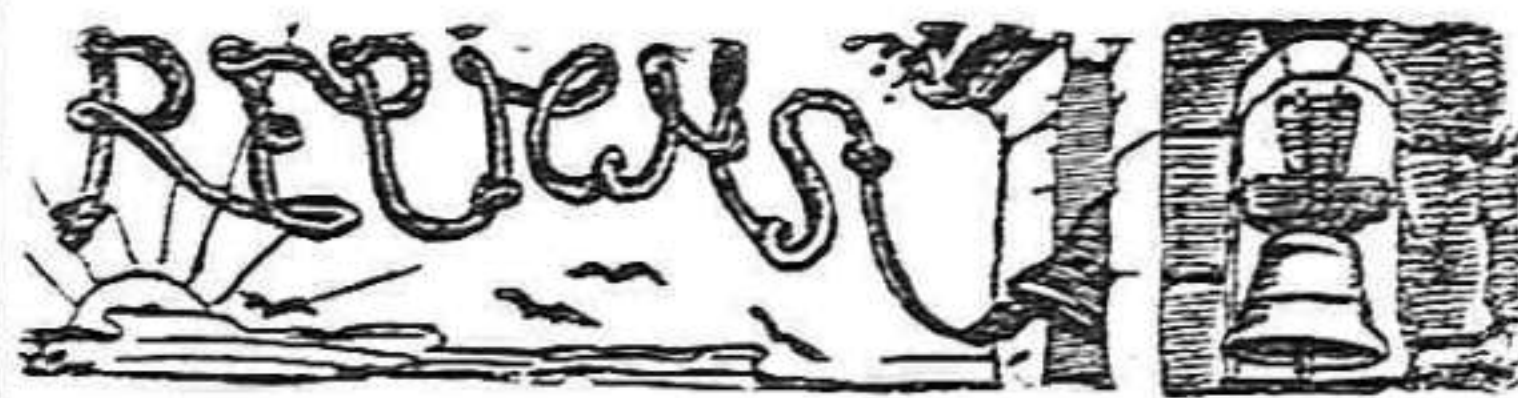
Peró 's creu que 'l tal partit
 tocará tots los registres,
 y qu' hi haurán homes de pit
 molt bons per aná á Madrid,
 á cobrar y á ser ministres.

Endavant: no renyirém
 porque s' aumenti la llista
 dels partits que já contém:
 con més serém més riurém;
 vinga sempre gent bromista.

La nostra hermosa nació,
 si vá seguint vent en popa
 caminant ab decisió,
 vindrá á ser, per 'quest reng'ó,
 lo assombro de tot Eurona.

¿Setze milions d' habitants
 sumém junts, grans y petits?
 Pues en dias no llunyans
 correrán pe'ls nostres plans
 setze mil ons de partits.

C. GUMÁ.

UNA anécdota electoral.

L' escena passa á Fransa en un
 districte ahont l' element obrer
 predomina.

Los electors proposan á un car-
 didat treballador, digne com qual-
 sevol altre; pero pobre com nin-
 gú, tant pobre que no té més roba que la del
 treball.

Desseguida s' obra una suscripció per ferli un
 traje y de dos quartos en dos quartos, se recull lo
 necessari pèl sastre.

Ja está vestit: ja compareix per tot arrén degu-
 dament empolaynat, y ilo qu' es l' enveja! un
 obrer del comitè l' interpela y l' hi diu:

—Alto minyó: aquest traje té l' hém fet per
 durlo durant las sessions quan sigas á la Cámara
 y no per tot dia.

Lo bisbe de Orihuela ha prohibit al clero que
 prenga banyes de mar.

Y are vajin á saber perquè.

Tal vegada porque algun tiburon no se 'ls hi
 menjí.

Tal vegada porque alguna sirena no 'ls adormi.
 Tal vegada porque la salabrò del aygua no s'
 aumenti.

Perque després de tot, lo clero espanyol es un
 clero tant ressaltat!...

Los conservadors barcelonins han celebrat una
 reunió electoral en un dels salons de la Llotja.

—Será petit, deyan alguns: será petit per tanta
 gent.

—L' any passat no dich que no: pero aquest
 any....

—¿Qué vol dir que hi ha hagut defeccions?

—No senyor; pero 'ns hem emmagrit de tal ma-
 nera que un conservador d' are no ocupa més que
 la meytat del puesto.

Y en honor de la veritat local es lo que sobrava,
 ja que molts dels firmants de la convocatoria ni
 menos van assistirhi.

Lo patró Aranya ha fet escola dintre del bando
 conservador barceloní.

Durant la reunió vá fer tot lo gasto lo Sr. Tort
 y Martorell acólit del Sr. Fontrodona.

Al veure 'l desembrás d' aquest noyet que no
 puja més que cinch pams de terra, esclamava un
 conservador de tota la vida:

—Estém perduts; la talla dels nostres homes s'
 ha rebaixat considerablement.

D. Ignasi Fontrodona vá fer una declaració im-
 portant:

—Senyors, vá dir en lo seno de l' amistat: ab la
 precipitació m' hi descuidat lo corbatí.

Y en efecte, anava sense corbata
 Se créu que tots los conservadors seguirán
 aquesta moda.

A Tarragona vá envenenarse una familia per
 haver menjat un pastel procedent de Barcelona.

Avis á alguns candidats á diputat á Corts.
 Los pastels procedents de Barcelona no con-
 venen.

Alguns ministres han anat á la Granja.
 De la Granja 'n deihen sortir las granjerias.

En Cánovas es esperat á Madrid per tot lo dia
 dos de Agost.

Me sab gréu.
 En Cánovas es un home que al extranger sem-
 pre hi está millor que á Espanya.

Los seus partidaris l' hi dirán:
 —D. Anton, ¿qué 'ns porta de Fransa y de
 Suissa?

Y ell respondrá:
 —De Fransa república per molts anys, y de
 Suissa molta fresca.

Lo cardenal Moreno davant dels fets de Roma
 ha publicat una pastoral més calenta que un fogó
 de cuyna de convent.

Diu que á Roma no pot haverhi més poder que
 'l del Papa, y excita á tothom per armar una cru-
 sada á fi de que quan més aviat millor varihí la

situació tristíssima en que 's troba 'l vicari de Jesucrist.

Que es com si digués: *A Roma por todo.*

Sr. Cardenal Moreno: la pastora! de vosté ja no es morena, sino que passa de *castany obscur*.

Es una espurna que vosté na voigut tirar á la pólvora ultramontana per veure que succehiria; pero la pólvora ultramontana está mullada y lo ha succehit res.

No ha succehit sino que Italia ha reclamat contra 'l llenguatge inconvenient del nostre Cardenal Moreno.

Morenito moreno
no te deslices
y cuida sobre todo
de tus naricos,
que hay cardenales
que aún curados con árnica
dejan señales.

En Antequera, pátria de 'n Romero Robledo ha mort lo conde de la Camorra.

Are aquest títol correspon de dret al pollo Don Francisco.

Un telégrama anuncia que 'ls tribunals troban motius per encausar al governador de Ponte vedra.

Ponte-vedra? *Vedrà* en Italiá vol dir *veurá*. Y respecte d' aquesta noticia hem de dir *veurém*.

Los conservadors de Barcelona ja no 's diuen com avants conservadors-liberals, sino conservadors á secas.

Sempre no havia cregut. La *llibertat* aquesta gent, son capassos de menjársela.

—Papá, diuen que Déu nostre senyor vá fer al home de pols.

—Aixís ho assegura la Bíblia.

—Donchs casi casi que per fer als negres devia valerse de polvos de carbó.

Lo pare:

Ney, aixó no pot anar. Ab las tévas calaveradas gastas de una manera que fá por. Si sequeixes aixís m' arruinas. Vamos á veure ¿quan canviarás?

Lo fill:

—Aixó depén de vosté. Si 'm dona un bitllet de cent duros lo canviaré tot desseguida.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

1. XARADA 1.ª — *Gra-má-ti ca.*
2. ID 2.ª — *Tu-rot*
3. AGENÍGRAFO — *Avís. Avís.*
4. QUADREAT DE PARAULAS. — P O M A
O D O N
M O R A
A N A S
5. LOGOGRIFO NÚMERICH — *Pepa*
6. GEROGLIFICH. — *He vist estrelles ab qua tres vegadas.*

Han endavinat totes sis solucions los ciutadans Josepet Aró y Tomás de l' Horta n' han endavinadas ' Pepet del Sastre y Mi ja passada: 4 Simonet y Sinteta, 3 Xich Sopa, y l no més Jaume Patacá.

XARADAS.

I.

A dintre una *tot* estava
y f'ya d' centinella
quan veig vení á una famella
que una *prima-tres* portava.
Lo fusel vaig apuntar
y l' hi crido d' ira encés:
—¿Quién vive? — So-ha la *dos tres*
—Donchs avant, ja pots entrar.

Q. ROIG.

II.

Molt *hu doble* es la semana
que ne l' hi vinga *total*
tres la *cusina* germana
que t' *tres-dos* manescal.

UN RECOLETO.

TRENCA-CLOSCAS.

SISÓ FILS 'L NAS MA FA MAL,

Colocar las lletres procedents de manera que formin un refran catalá.

E. ROSÉS.

SINONIMIA.

La *tot* n' era una moneda
y *total* ho es bè lo *tot*
qu' es una *xicota* hermosa
que a mí 'm t' robat lo cor.

C. CASTANYA.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Substituir los pichs ab números que sumats horizontal, vertical y diagonalment dongan per resultat 27

O. O. DE R.

GEROGLIFICH.

sentencias.

J PLANAS.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Q Roig, J Escofet, Simonet y Sinteta, Nicodemus, Nassari Minguet de l' Orga, Francisco Flós, Un noy d' Horta y Candido Candidat.

Las demes que no 's mencionan no 'ne serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Xich Sopa, Mi ja Passada, Pepet del Sastre Cau, Recau y Sant Vicens Juje de Pau, Un viatjant Cataia, Car os Sule Píorri, Joaquim C (a) Lluisena, J. R. V., P. A y G. Tarrassa Endevant Simpre, Paet del Sastre, A di Pontcarrallí, Bargaó, Pelut y Peiat Parals de Vilasa, Diputat Lo. P. u Rumbó y Carrauca.

Ciutada Jaume Pataca: Insertarem Una sinonimia — Simonet y Sinteta: Idem un gero-gliphich. — Josepet Aró: Idem trenca-caps. — A. Soler y V: Idem alguna poesia. — F. Fiu: Idem una conversa. — Sinteta G: Idem sinonimia y gero-gliphich. — Baldomero Escudé Vila: Gracias per l' envio. — Carlos Carrió. *Habana*: Procurarem complure l. — Niceto Valencia. *Sevilla*: No val la pena de parlarne. — Quirset Quirsa: La qüestió es sumament delicada y no se 'n pot parlar sense perill. — Juje de pau: L' agrahim las noticias que 'ns dona. — Respingol: Insertarem la poesia que 'ns torna a enviar. — Joan Vi aseca: La de vosté s' haurá de 'limar una mica. — A. Ferrer: Mirarem de insertarho. — M. A. Sant Feiu: ¿De quin fet se tracta? — Corresponsal de Caldas: Nos sembla que ja es una mica tart per parlarne. — Francisco Flós: Insertarem lo que 'ns envia. — J. T y P. T.: Publicarem una mudansa. — Pelut y Peiat: Idem lo que 'ns envia. — A. A. Martorell: Es una qüestió molt delicada mes propra per anar al Tribunal que al Jusat. — Sinto Comas: Publicarem una sinonimia.

J. C (Pseud-nim): Gracias mit per las sevas poesias. — M. S. Oliver: No s podra insertarse alguna petita cosa. Qui Quicos Cabrera: Idem una sinonimia. — A. Salaberri: L' article per insertar s haurá de arreglar molt. — R. Nanjul: Publicarem logo-grifo numerich y sinonimia. — Set Veus tarrassench: Escriga ab tinta que ab llapis s' esborra y no 's pot llegir. — Filomena de Reus: Gra las pel bon report; pero lo que 'ns envia no pot insertarse. — J. N. Olesa: ¿Que 'n treuriam are de cebarros ab un á qui la ley á fet justiciá? Deixil estar ab los seus mals decaps. — Q Roig: Insertarem l' article. — J. B. P. Palamos y A. R. Ferrasoa: Gracias per las noticias que 'ns comunican.

LOPEZ, Editor — Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.

LO RECTOR DE CASTELLDEFELS Ó UN RECTOR MODELO. (Historia.)

—Tanquém y á buscar bons aires.

—Maria, aqui tenu la clau: jo me 'n vaig á pendre la fresca.

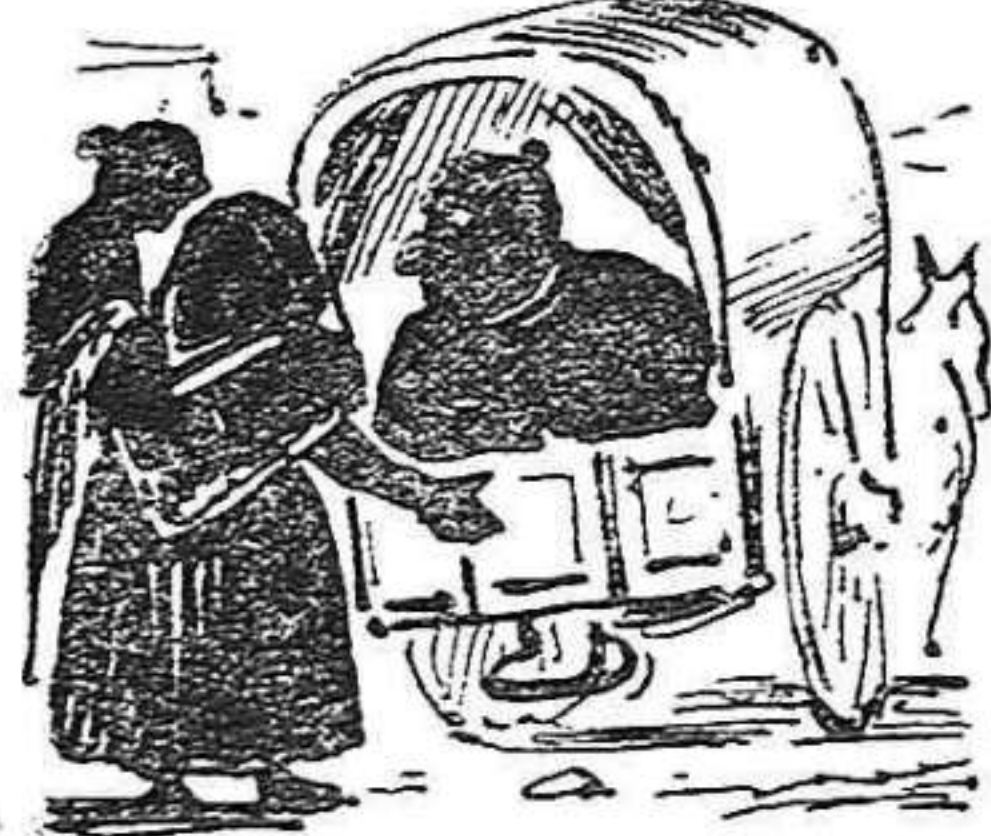
—Are veyéu de que estava ressentit lo senyor rector?...

—Avuy es diumenje: torném al poble y arreplegarém quartos.

—Pero senyor rector ¿cóm 'ns deixa?
—Senyor Alcalde: si vosté dona un bando privant que fassa calor, aqui 'm quede.

—Sr. rector, no marxí; miri qu' en Pau s' está morint.
—Biguéuli que no 's mori fins passat l' istiu que jo tornaré.

—Vaja que digan lo que vulgan: més val aquí qu' en lo Confessionari.

—Mientras lo rector es fora, jo guardo l' iglesia: no siga cas que 'ns robessin lo banch ó la bassina de las ánimas.